

ÜNNEPVÁRÓ

Még alig halkult el a Télapót köszöntő dalunk, iskolánk tanulói és tanárai máris az év talán legszebb ünnepére, a karácsonyra készültek.

Reggelente négy héten át a sulirádió sugárzott dalok, kicsik és nagyok szavalatai, énekei varázsoltak meghitt, bensőséges hangulatot az iskolába.

Az ünnep közeledtével nemcsak a szívünket, hanem a tantermeinket, és a folyosók végén lévő zsbongót is ünnepi díszbe öltöztettük. Az ünnepi hangulat nélkülözhetetlen kelléke, az adventi koszorú sem hiányozhat, melyen a szeretet és az összetartozás jegyében hétről-hétre eggyel több gyertyát gyújtanak az osztályok képviselői.

A karácsonyt Kicsi- és Nagy egyaránt várja. S noha jó lenne, ha az ünnep szépségét nem elsősorban az ajándékok nagysága adná, mégsem hagyhatjuk el azt a szokásunkat, hogy az utolsó tanítási napon az osztályok tanulói megajándékozzák egymást valami apró ajándékkal. Az ajándékozás örömeinek fokozására tartottuk meg idén is az alsós-és felsős tanulók számára a karácsonyi kézműves foglalkozásunkat, ahol a gyermekek nagy örömmel és igyekezettel barkácsolták a szebbnél-szebb karácsonyi díszeket.

A készülődés újszerűsége, hogy ebben az évben mi pedagógusok is közösen készítettük el egy délután tanítványaink számára a meglepetésünket.

Méltó befejezése volt programsorozatunknak, az adventi várakozás lezárásának, a karácsonyi bábelőadás és ünnepi műsorunk, melyből iskolánk apraja-nagyja kivette a részét. Verses-zenés összeállításokból kaphattunk ízelítőt, közös versmondással, énekléssel búcsúztattuk a 2015-ös esztendőt.

Az alábbi idézettel kívánunk mindenkinek **ÁLDOTT, BÉKÉS KARÁCSONYT!**

„Este, mikor kigyúlnak a fények,
a gyermekkori álmok egy percre visszatérnek.
Ekkor a szemekben a szeretet fénye lángol,
s a gyertyafénynél még a csillag is táncol.
Mikor a fenyő illata megéri szívünk,
ezen az estén, kicsit az álmokban is hiszünk.
Nem szeretnénk mást, csak boldogok lenni,
és másokért a szokottnál is többet tenni.
A rohanó világban megkoptak a fények,
halványak a hitek, és halványak a remények.
Nem szeretnénk mást csak hinni a szóban
őszintén szeretni, és bízni a jóban.
Őrizzük meg a karácsony fényét,
S őrizzük a szeretetben való hitünk reményét!
Hisz ma este mi is gyermekek vagyunk,
S gyermeteg vágyainknak ma határt nem szabunk.”

Horváth Tünde